

Гори мої, гори,
Зелений розмаю,
Хоч вже стільки літ минуло,
Я про вас гадаю.

Бачу кожну стежку,
Чую кожну річку,
Не одну я про вас, гори,
Передумав нічку.

Не одну я нічку
З собою балакав,
Коли б не цей сивий волос,
То, може б, і плакав.

Коли б не цей волос,
Горем побілілий,
Може б, до вас мої мислі
Пташкою летіли.

Пташкою летіли,
Хмарою упали,
Там, де наші серця райським
Квітом процвітали.

1919

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії»](#), 1990 . [Цикл «В Розтоках»](#);

